

РЕШЕНИЕ

№ 15466

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9731** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от С. К. С., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 23-0344-000077/29.05.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. С. С. на длъжност Началник РУ към ОДМВР С., РУ С., с която на С. К. С. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. Излага твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – Началник РУ към ОДМВР С., РУ С. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 27.05.2023 г., в 22.40 часа, в [населено място], на

[улица], С. К. С., като водач на лек автомобил марка „Мазда“, модел „б“, с рег. [рег.номер на МПС] , е посока от [населено място] към [населено място], управлява л. а. Мазда б, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Б. С., ЕГН [ЕГН], като при проверката лицето отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабр. № АИЧА-0160, издаден талон за изследване № 081734 до ФСМП С., където пред медицинско лице отказва да даде кръвна проба за изследване.

Съставен е АУАН серия GA с бл. № 815919/27.05.2023г. за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – водач, който не е участвал в ПТП и отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор и медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване и лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0344-000077/29.05.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Началник РУ към ОДМВР С., РУ С., с която е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № 23-0344-000208/07.07.2023 г. от А. Т. А. — на длъжност началник група в ОДМВР С., РУ - С., с което на жалбоподателя на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 174, ал. 3 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000,00 лв. и „временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“, а именно лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. Наказателно постановление № 23-0344-000208/07.07.2023 г. е оспорено пред Н. съд С., като с Решение на Районен съд -Сливница № 55 от 08.04.2025 г. по НАХД № 656/2023 г. по описа на съда за 2023г. е потвърдено наказателното постановление. С Решение № 1263/14.10.2025 г. по КАХД № 776/2025 г. на Административен съд – София-област е потвърдено Решение на Районен съд -Сливница № 55 от 08.04.2025 г. по НАХД № 656/2023 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни

основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е управление на моторно превозно средство след отказ да бъде проверен с техническо средство или с тест, както и да даде проби химико-токсикологично лабораторно изследване.

В конкретния случай данните по делото налагат несъмнения и еднозначен извод, че на 27.05.2023 г., в 22.40 часа, в [населено място], на [улица], С. К. С., като водач на лек автомобил марка „Мазда“, модел „б“, с рег. [рег.номер на МПС], е посока от [населено място] към [населено място], управлява л. а. Мазда б, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Б. С., ЕГН [ЕГН], при проверката лицето отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабр. № АИЧА-0160, издаден талон за изследване № 081734 до ФСМП С., където пред медицинско лице отказва да даде кръвна проба за изследване за установяване употреба на алкохол.

При спазване на чл. 170, ал. 1 от АПК и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДП. В конкретния случай жалбоподателят не ангажира доказателства, които да опровергават формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал.2 от ЗАНН се ползва АУАН.

Нещо повече, деянието безспорно се установява от приетите по делото съдебни Решение на Районен съд -Сливница № 55 от 08.04.2025 г. по НАХД № 656/2023 г. по описа на съда за 2023г., с което е потвърдено наказателното постановление и Решение № 1263/14.10.2025 г. по КАХД № 776/2025 г. на Административен съд – София-област, с което е потвърдено Решение на Районен съд -Сливница № 55 от 08.04.2025 г. по НАХД № 656/2023 г. и съответно процесното наказателно постановление.

Противоправното деяние на водача е констатирано с акт за установяване на административно нарушение, съставен от съответното материално компетентно длъжностно лице, който съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има отнапред придадена материална доказателствена сила относно обективизираните в него фактически констатации. Тези констатации не са опровергани, а

напротив безпротиворечиво са установени, вкл. и с влязъл в сила съдебен акт. АУАН е официален удостоверятелен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят не представя доказателства, които да опровергават както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в него фактически констатации, установени и от доказателствата по делото.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

С оглед изхода на делото, се дължат разноски на ответника, но тъй като не са поискани и заявени, съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. С., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 23-0344-000077/29.05.2023г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. С. С. на длъжност Началник РУ към ОДМВР С., РУ С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

